

Už zazněl zvon, už pro-
bouzím se zas.
Nevím, kdo to byl, však zněl
otravně hlas.
To, že je budíček, snad
sama vim, i když stále
ležím a napůl spím.
Prodírat se trávou plnou
rosy, slyšet všude kolem
vosy, vzpomínky hromadit
dál a dál, o to by každý
určitě stal.

Klára ♡

Dřevěná postel, na ní
ted' sedím, v sešitě píšu,
Ku lesu hledím. Ach, ta
panenská příroda odra-
žející se ve slunečních
brýlích, jak někdo vyčoval
by šeromy z vlasů vlíků.
Dvěly se rosi snad i
ptáček hlesl, jak by měsíc
před sluncem na kolena
klesl. Čtu si před spaním
z posteli slova, milostné
dopisy či nemravná mláta.

Klára ♡